

Doktor Snábel a segédeivel járja az utcákat: akire pálcájával rámutat, a szekérre dobják. Gyereket nem gyógyít, meg se nézi, a gyerek nem tudja elmondani, mi baja, a tudomány tehetetlen, felépül magától, vagy elpusztul. Karbolas füstölők a kapukban, cipruságakból rakott tüzek az út közepén.

18 Garaczi László

WESZTEG

(regényrészlet)

szagoljátok. Izzadás és fémevés, viperaméreg, kámfor, varangypor. Ami házatokba kerül, áztassátok lúgos vízben, aggódó rokonok levelét tűz fölött füstöljétek.

Ne féljeteK, a félelem besűríti és megrontja a vért. Ha sírtok, befelé sírjátok, éljeteK szabadon, készen a halálra. Muzsika legyen és mulatság, nevesseteK a bajon, de nevét ki ne mondjátok: valaki elsuttogta egy erdő mélyén, és népeK tűnneK el nyomtalanul.

Bőrötök ráncosodik, orrotok hegyes, ajkatok feldagad, nyelveK száraz, mint a tapló, nem tudtok nyelni, kezeK vörös, ujjatok fekete. Hónotok alatt ólomszín keléseK, hátatokon foltokban kiütkező üszköS daganatok. Bizonytalanul jártok, fetrengteK az utca porában, fénytelen szemeteK kimered.

Befalaznak a házba feleségeKkel, gyerekeKkel, anyátokkal, vendégeiteKkel egyútt, a falra keresztet festeneK, csóvát dobnak a tetőre. A dezinficiálás legbiztosabb módszere a városba vetődő idegeneK esetében is az elégetés, előtte husáנגgal agyonveri őket a temetőszolga.

ÜnneK ez neki és aratás, a haldoklót kirabolja, paráználkodik az elhunyt fölött, meglopja a gyászolókat. Ha kevesli a pénzt, nem viszi el a rothadó teteKmet a háztól. Köpőrémként járja a várost, a halottak fertőző ruháit szétszórja az utcán. Lábát lógázza egy koporsón ülve, káromkodik és fémtányérból issza a bort.

Tilos a harangozás, éjszaka temetneK udvarra, pincébe, nincs szertartás, nincs tor, nincs már több felásható föld: a házak közé dobálják a halottakat, megtelik a sikátor, hiába figyelmeztet doktor Snábel, hogy a bomlás gőze rosszabb, mint a döngvés.

Elterjed a hír, hogy zsidók fertőzték meg a víztárolót. Késekkel, kaszákkal, botokkal indulnak a gettó felé, élen a temetőszolga.

A szomszéd városban nincs beteg, mindenki egészséges, az ablakban állva zsoltárt énekelnek, a püspök szerint ott vigyorog a sátán a po- 19
fájukon. A nyomozás eredménytelen, a magisztrátus nem enged be új vizsgálóbizottságot. A püspök lezárja a völgykatlant: kordon, töviskerítés, vesztegzár.

Idén a szüret elmarad, katapulttal lövik át az oszló hullákat a falon, rothadó hús zuhog az égből, de még mindig hallatszik a lelkes énekszó és imádkozás.

Ágyút vontatnak a dombra, foszforos gránátot lőnek a házak közé, az emberek a könyvtárba menekülnek: lángok elől a könyvek közé.

Áll a szőlőhegyen a püspök és az orvos: felsistereg az égre a föld, a tölcséresen gomolygó szikrák elkeverednek a csillagokkal.

